

Fylkesordfører gir slikt svar:

1. Kva læremiddel som skal brukast ved den einskilde skule eller av den einskilde lærar, vart prinsipielt opna mykje opp ved at den offisielle godkjenningsordninga vart teken bort i juni 2000. Regjeringa la særleg to forhold til grunn. For det første vart det politisk prioritert å auke innverknaden til foreldre og elevar på val og bruk av lærebøker i skulen. Vidare la departementet vekt på at *læreplanen* skulle vere det viktigaste politiske styringsverktøyet for innhaldet i skulen. Det læremateriellet som elevane brukar, vil difor variere mykje frå fag til fag og frå skule til skule. I samfunnsfag vil det til dømes vere naturleg å bruke materiell utarbeidd både av politiske organisasjonar og interesseorganisasjonar, men slikt materiell vil alltid ha karakter av supplerande læretilfang. Dette vil ikkje vere like aktuelt i andre fag. Skulane er elles ved mange høve oppmoda om å invitere inn organisasjonar og enkeltpersonar som kan nyttast som ein ressurs i undervisninga. I samband med den nye læreplanen LK20 har Utdanningsdirektoratet laga ei rettleiing for å kunne vurdere kva som er gode læremiddel, førebels i faga engelsk, norsk og matematikk. Ut over dette eksisterer det ikkje nasjonale eller lokale retningslinjer for val av lærestoff, men det er ein føresetnad at det ikkje blir brukt læremiddel som bryt med norsk lov. Fylkeskommunen fører ikkje kontroll med kva læretilfang som vert nytta ved skulane våre, men det er ikkje urimeleg å rekne med at også materiell som er utarbeidd av, eller er sponsa av, interesseorganisasjonar eller politiske parti, vert brukt i skulane.
2. Fylkeskommunen har ikkje reglar for produktreklame eller fremjing av politiske eller religiøse synspunkt. Politiske markeringar er velkomne ved skulane våre, og dei politiske ungdomsorganisasjonane er flinke til å minne oss om uheldig avgrensing av slik yringsfridom. Men skulane skal ikkje vere ein marknad for sal av produkt eller tenester. Det er rektor sitt ansvar å vurdere kva som har slik karakter. Det er særleg i samband med russefeiringa dette har vore løfta som problemstilling. Fylkeskommunen har ved fleire høve vist til nasjonale styringssignal, og vi formidlar konsekvent den haldninga at russefeiringa ikkje har noko med verksemda ved skulane å gjere. Det betyr at sal eller promotering av produkt og tenester knytt til russefeiringa, ikkje er velkomne på skulane våre.
3. Fylkesordføraren er ikkje kjend med at det er skular i Vestland som har eigne reglar for produktreklame og tydeleggjering av politiske og/eller økonomiske interesser ved besøk av interesseorganisasjonar? Viser elles til punkt 2, der det går fram at ulike organisasjonar er velkomne til å presentere seg ved skulane våre.
4. Det er ikkje forbode å bruke skulane sitt namn i promotering av produkta til private selskap på sosiale media, til dømes på ei facebook-gruppe. Det er ikkje patent på skulenamn i offentlege skular. Men markedsføringsloven § 2 legg til grunn at

«Markedsføring må ikke stride mot god markedsføringsskikk. Ved vurderingen legges det vekt på om markedsføringen krenker allmenne etikk- og moraloppfatninger, eller om det tas i bruk støtende virkemidler»

Markedsføringsloven § 19 presiserer vidare at

«Når en handelspraksis rettes mot barn, eller for øvrig kan ses eller høres av barn, skal det vises særlig aktsomhet overfor barns påvirkelighet, manglende erfaring og naturlige godtroenhet.

Det at ein kommersiell aktør bruker skulen sitt namn, kan villeie elevane til å tru at skulen har eit samarbeid med den kommersielle aktøren. Då dette gjeld elevar på vidaregåande skule, vil elevane vere unge og fleire av dei under 18 år. Dette er altså ei sårbar gruppe, og det vert stilt enda strengare krav til aktørane som marknadsfører sine produkt mot denne gruppa. Det å bruke skulen sitt namn i promotering av sine eigne produkt på sosiale media utan at dette er avklart med skulen på førehand, vil ikkje vere god marknadsføringsskikk.

Dersom fylkeskommunen oppdagar at skulane sitt namn blir brukt i promotering av produkta til private selskap på sosiale media, bør desse aktørane bli kontakta og bedt om å fjerne skulenamnet i marknadsføringa si.

Avrøysting om interpellasjonen skal på saklista som vedtakssak

Fylkestinget vedtok mot ei røyst (Sp) å setje saka på saklista som vedtakssak. Saka fekk saknummer PS 136/20.